

LIEVE VROUWEN BEDSTROO.

Onder de planten onzer tuinen is het *lieve vrouwen bedstroo* of *welriekend Ruwkruid* (*Asperula odorata*) zeer bemind om hare bevallige gedaante, met geregelde kransen van 6—8 kleine lancetvormige bladen, fijne, vierdeelige, sneeuw witte bloemen en stekelharige vruchtjes, vanwaar en van het ruwe op den rand der bladen, de naam *Ruwkruid* (*Asperula*) afkomstig is. De aangename geur van het blad, dat aan het droog wordende kruid wel 4—6 weken merkbaar is, maakt het zeer geschikt om het in bundeltjes neder te leggen, ten einde stank weg te nemen. Het wordt in Duitschland onder den naam van *Waldmeister* zeer algemeen gebruikt in kruidervijn en zogenaaften meidrank, en maakt ook bij ons een samenstellend deel van kruidervijn uit.

De naam *lieve vrouwen bedstroo* is waarschijnlijk aan de aangename geur van dit kruid te danken, maar er werden ook (en ik vind dit vermeld bij GEORGE HESEKIEL, *der Patricier und sein Haus*, Berlin 1861, p. 135—136), andere goede hoedanigheden aan dit gewas toegeschreven.

In de middeleeuwen toch en nog tot aan de tijden der Hervorming werd het in Zuid-Duitschland, bepaaldelijk te Neurenberg, zoo genoemd en aanbevolen als het beste middel tegen koortsen. Men moest een bundeltje van dat kruid in een zakje ophangen in het bed boven het hoofd van den zieke, en deze moest elken avond bij het naar bed gaan deze spreuk zacht opzeggen:

„Heil sei dir, du heilig Kraut!
Hilf uns zum Gesunden,
Auf dem Oelberg wurdest du
Allererst gefunden;
Du bist gut für manches Weh,
Heilest manche Wunden,
Bei der Jungfrau heil'gem Strauss
Lasse uns gesunden!

v. H.
